

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hónap 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyiltéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Gróf Kun Kocsárd.

1803—1895.

Egy Apostól hunyta le örök álomra szemeit.

Egy férfi, a ki Krisztusi erényekkel volt felruházva — hagyta ide a földi világot, hogy tovább éljen oda fenn — a csillagok felett lévő világban.

Gróf Kun Kocsárd, a magyar közéletnek ez a magasra emelkedett alakja, az önzetlen hazafiságnak és áldozatkészségnek ez az élő megtestesülése immár bevégezte földi pályáját.

Mint a Nap — mely mig az Égen van melegítő sugaraival betölti a földet — s mikor onnan eltűnik, utánna vissza marad az a jótékony hatás, melyet az élő szervezetekre gyakorolt. Gr. Kun Kocsárd is, a mig élt éltető meletet árasztott arra a körre és arra az országra, a melyben élt, s a melynek egyik legnemesebb polgára, legjobb fia volt.

A hazafiság és áldozatkészség, s a magyarság ügyeiért való határtalan lelkesedés az, a mik megarányozták ennek a páratlanul derék és nemes férfinak egész életét, egész családi és közpályáját.

Benne az igazi nagyságok egyik legemlékezetesebb alakja tűnt el a magyar közélet színteréről.

Egy férfit, egy hazafit, egy Apostolt veszített benne a nemzet, a ki a Gondviselés különös kegyelméből oly hosszú terjedt életén át mondhatni mindent a Hazáért, a nemzeti művelődés és a gazdasági fejlődés ügyéért, s ezeknek előmozdításáért tett, s mindent a mit fáradságos munkájával szerzett áldozatul a Haza oltárára tette.

Gróf Kun Kocsárd családja a Zápolyákkal kezdődik.

A Kun családot mindenütt ott találjuk a magyar történetében, a hol a magyar haza és a nemzeti fejlődés ügyének elszánt és bátor harcosai küzdöttek, hol a csaták mezején, hol a nemzeti művelődés terén, hol a tűzhely-nél, majd meg oda künn a szántó földeken: a nemzet anyagi erejének gyűjtő helyén.

Kun Kocsárd családja eleitől fogva mindig a nemzeti eszme szolgálatában állott. A historia lapjain nem egyszer találkozunk a Kun család tagjainak nevével, a kik a magyar nemzeti állam megépítése munkájában mindig az elsők s a legbátrabbak között foglaltak helyet.

A Rákoczi és a Kossuth idejében a nemzeti ügy szolgálatában kifejtett tevékenységükért azzal fizettek, hogy összes birtokaikat elkobozták.

Érdekes családtörténeti tény hogy a Kun család első férfi tagját hasonlóan a most elhunyt jeles férfihoz — szintén Kocsárdnak hívták.

Gróf Kun Kocsárd 92 évet élt. Élete egész folyamán mindig a Haza és a nemzeti ügy és a haladás eszméjének állott a szolgálatában.

Nem ama férfiak közé tartozott ugyan, a kik vezérszerepet játszottak egy nemzet életében, s egyéniségük helyegét rányomták arra a korra, a melyben éltek, de az elsők sorába tartozik ama férfiaknak, a kiknek elvük: mindent a Hazáért, s a kiknek egyetlen vágyuk nagygyá, hatalmassá, művelté és vagyoniilag erőssé tenni azt a nemzetet, a melynek ők is fiai.

Gróf Kun Kocsárd hosszú élete szakadatlan sora a nemes cselekedeteknek, a Haza és nemzet ügyéért való önzetlen küzdésnek és nagy példája a Haza és a nemzet kulturális fejlődését előmozdító páratlan áldozatkészségnek.

Az elhunyt főur jelentős szerepet játszott a politikai közéletben is. 1848-ban, valamint később 1867-ben, tehát a nemzet két legemlékezetesebb epo-

hájában ott látjuk Hunyadmegye főispáni székében, mint igaz védőjét a magyar nemzeti eszmének.

1848-iki szerepléseért hat évi várfogságot szenvedett ki Olmütz városában.

Onnan haza kerülve az 1848-iki viharos időkben az oláhok által feladott birtokán egy egyszerű zsellérháza költözött — s ott újból megkezdte áldásos működését. A mellett, hogy időközben visszanyert birtokain mintaszerű gazdaságot rendezett be, — a mi jelentékeny pénzáldozattal járt — megyéje kulturális céljaira többet áldozott 150 ezer forintnál. Ő reorganizálta egyebek közt a később nevről elnevezett szászvárosi ev. ref. főiskolát, mely ma egyike a legjobban berendezett kulturális intézményeinknek.

Az egész nemzetnek még emlékeztében van az a lelkes és páratlanul nagyarányú szereplése, mely az Emke születésével esik össze.

Alig vett hirt az Emkét megteremtő mozgalomról, az első volt, a ki Hunyadmegyében kibontotta a nemzeti ügy zászlóját s mint alapító, lépett be az Egyletbe. Később azzal az elhatározással lepte meg a nemzetet, hogy hunyadmegyei, s mintegy 250 ftr értékű birtokát egy földműves iskola céljaira még életében az Emkének adta át.

Az Emke, mely legnagyobb jóttevőjét és legbuzgóbb apostolát tisztelte az elhunytban — azzal halálta meg jóttevőjének páratlan áldozatkészségét, hogy örökös diszelnökévé választotta.

A gondviselés hosszú étellel áldotta meg, mintha csak azt akarta volna a Kun Kocsárd hosszú életével bebizonyítani, hogy az a ki áldásos működésben tölti az életét, az számít a gondviselés kegyelmére is.

Most már az ő nagy lelke is kilobbant a porhüvelyből. Ő is oda tért, a hol már annyi jelese nyugszik a magyarnak.

Hosszu élete alatt annyi jót tett, annyi nemes dolgot végzett, s oly igaz és hű fia volt Hazájának, hogy a nemzet örökké hálás lehet iránta.

Legyen áldva a nagy férfi neve mindörökké!

*

Gr. Kun Kocsárd született 1803-ban június 25-én Algyógyon Hunyadmegyében. Szülei voltak gróf Kun István és gróf László Klára. 1811-ben 8 éves korában a szászvárosi ev. ref. tanodában kezdte meg tanulását. Két év múlva, 1813-ban Kolozsvárra jött át, s a kolozsvári ev. ref. főtanodában folytatta tanulói pályáját egész 1817-ig, a midőn Diák lett. 1817-ben a nagyenyedi Bethlen-főtanodának lett növendéke, hol azon időben országos hírt tanárok működtek, Tompa, Kötés, Hegedűs, Szász Károly. E kitűnő férfiak szelleme mély benyomást gyakorolt az ifjú gróf lelkietére. 1818-ban atyjai erélyes akarata következtében Bécsbe ment a mérnöki akadémiára. A szabad és hazafias szellem azonban, melyet az erdélyi református intézetek ottoltak a szívébe, a bécsi mérnöki akadémián tapasztalt szellemmel semmi esetre sem tudott megbarátkozni.

Az ifjú alig hagyta el hazáját, máris visszakiáltott. 1819-ben tehát Bécest odahagyta, visszatért Enyedre, s a Bethlen-főtanoda hírneves tanárai újból vi szanyarték benne egyik legreményteljesebb tanítványukat.

Az enyedi tanodában, hol egy évig még teológiai előadásokat is hallgatott, tanulmányait bevégezve, a jogtan, philosophia és politikumokból vizsgát állva, 1821 november havában Maros-Vásárhelyre ment a királyi táblára, hol szünetek alatt a guberniumhoz is felelt. A királyi táblán tanulmányait bevégezve, ügyvédi vizsgát állott s megyéjébe visszatérve, algyógyi választott. A tehetséges fiatal gróf a megyei hivatalok rangfokozatán gyorsan emelkedett, algyógyból főjegyző, főjegyzőből alispán lett, mely utóbbi minőségben 1832-ig szolgált a megyéjé. 1833-ban a megye székhelyén uralkodó szellemmel nem tudván megbarátkozni, alispáni hivataláról lemondott, lakását Algyógyra tette át, s tevékeny szellemét a gazdaság folytatására adta.

1834-ben a szászvárosi ev. ref. tanoda főgondnokává választott, mely hivatalát még ma is, aggkora dacára, páratlan szorgalommal és áldozatkész buzgalommal hordozta.

Ezen kívül más közhivatalt nem viselt egész 1848-ig. A megye-gyűléseken azonban a közügyekben élénk részt vett, s a megyei szabadelvű ellenzék egyik vezéregyénisége volt állandóan.

A 48-iki nagy események gróf Kun Kocsárdot is kizavarták falusi magányából s a magyar kormány bizalma által Hunyadmegye főispáni székére hivattán meg, teljes odaadással szolgált a haza ügyét.

A szabadságharc leveretése után elfogatott s a komáromi várba zárva, 7 évig szenvedett. 1856-ban szabadon bocsáttatott s visszatért algyógyi birtokára. A szabadelvű feletti örömet azonban nagy mértékben zavarta a szomorú kép, mely Algyógyon szemé elé tárult. Az ősi lakot, melyet szorgalma és nemes izlése egy kis paradicsommá varázsolta volt, barbár kezek által felégetve, feldulva, gazdaságát tönkre téve találta.

A nemes gróf emelkedett szelleme azonban nem veszítette el erejét. A helyett, hogy a romok felett keseregjen, munkához látott. Egy zsellér háza huzta meg magát, a romok között elkezdett építeni. Elkobozott, de ismét visszanyert birtokait rendbe szedte, jövedelmező állapotba helyezte, a feldult kastélyt helyre hozta, kertjeit beplántálta s néhány év lankadatlan szorgalom és takarékos életmóddal párosított gazdálkodással vagyoni állását oly karba hozta, hogy nemcsak magának biztosított független, az anyagi gondoktól ment életet, hanem lelkének jöltevé hajlamát is követhette. 1866-ban Hunyadmegye képviselőjévé választatván, falusi magányát újból odahagyta s előbb a kolozsvári, később a pesti országgyűlésen képviselte megyéjét.

1867-ben az alkotmányos korszak éltébe léptével ő Felsőre bizalma Hunyadmegye főispáni székére hívta meg újból. E fontos hivatalt azonban csak egy évig folytathatta. Megingott egészsége lemondásra kényszerítette.

Ettől fogva a politikai ügyekben nem igen vett tevékeny részt, de a tanodai és egyházi ügyekért annál melegebben karolta fel. Különösen a vajda-hunyad-zarándi ev. ref. egyházmegye és a szászvárosi ev. ref. közép-tanoda talált benne nemcsak felvilágosodott és buzgó főgondnokot, hanem kegyes patronust is.

Ez egyházmegyében nem igen van oly község, melyet tetemes összeggel ne segélyezett volna.

A szászvárosi közép-tanodát úgy tekintette eleitől fogva, mint a vajda-hunyad-zarándi egyházmegye népiszkolájának közös medrét, melynek hivatala a népiszkolák nyújtotta magyar műveltséget egy fokkal magasabbra emelni, s ezáltal a magyar faj kulturális fölényét továbbra is biztosítani. Ugyanazért az egyházakkal és népiszkolákkal párhuzamosan fejlesztette az intézetet is. 1865-ben a régi kétemeletes épületet több mint 20.000 frtba kerülő díszes szárnyépülettel toldotta meg. Az intézet jövedelmei pótlására a város piacán egy emeletes házat vett, mely jelenleg évenként 500 frtot jövedelmez, az új telek-könyv behozatala alkalmával pedig még egy más házat íratna az intézetre.

Áldozatkész buzgalma még ezzel sem merült ki. Nem elégedett meg azzal, hogy az intézetet és az egyházakat segélyezze, jótékonyosságát kiterjesztette a szegény tanulóira is. A hátszegyedik előladosodott egyházi nemes fiak számára 4000 frtos alapítványt tett oly célból, hogy annak kamatai a jobb tanulók segélyezésére szolgáljanak, ezenkívül évenként több tanulót tetemes összeggel segélyezett, s a szászvárosi tanodában ma is stipendiariusain kívül 9 szegény tanulót segélyez.

Egyháza és nemzete iránti forró szeretete ennyi áldozattal sem volt kielégítve. — Nyílt titok volt, hogy halála esetére tetemes összeget fog az egyházaknak és tanodáknak hagyományozni. A testamentumot meg is csinálta és letette a szászvárosi ev. ref. tanoda tüzmelet ládjába. Nemes szíve azonban ezzel sem nyugodott meg. Ohajtotta, hogy nemes tetteire még életében tegye fel a koránát. Ugyanezért 1877-ben 50.000 frt urbéri papirt tett le az intézet pénztárába, hogy az kamatos-kamatokkal mindaddig gyarapittassék, miglen oly összegre nővi ki magát, mely az intézet jelenleg meglevő vagyonához csatoltatva, elégséges lesz egy a kor kívánalmainak megfelelő teljes gymnasium fenntartására.

Lakó vármegyében melyre életét szentelte, az ő neve alatt indult meg az Emke mozgalma: nevében mentek ki a föl hívások és gyűjtőívek, miután 700 frt alapító tagsággal kezdte meg azt s a megyei választmány tiszteletbeli elnökének választatván, ez a szerveződés mintája lett a vidéken a többieknek, s mint maig a legtevékenyebben áll és működik.

Az Emke alakuló közgyűlése azonban 1885. apr. 12-én megemlékezően arról, hogy Kun Kocsárd gróf egymaga egy cultur-egyesület, ki többet tett az erdélyi rész magyarságáért, a mennyit a társadalom együtt véve még hosszú ideig tehet s „hogy neve a leg-tiszteletre méltóbb lobogó, mely alatt a mozgalom működését megkezdheti, — Kun Ko-

csárd grótot első örökös diszelnökévé választotta, a mit a gróf elfogadván, így kezdődött a kapcsolat a nagy alapító és az Emke között.

A nagy alapítónak, életében családot nem alkotván és így közvetlen örököse nem lévén, tervei kezdett óta a székely kérdésre, Erdély és ezzel az ország ezen sebhelyű Achilles-pontjára irányultak, a mihez a család székely — háromszéki, osdolai — eredete is a vérség érzetével csatoltatván, önként követtezett a nemzet jövője fölött virasztó gond és messzi előre látó értelemben az az eszme, hogy itt a diktiók és tervezgetések chlagyá-sával tenni kell.

A székelység ügyéről teméntelen tinta és szó folyt el ugyanis, mióta a székely-egyesület 1876-ban megkezdte működését s nem egy férfi hordozta kebelében ebben a tekintetben Prométhéus tehetetlenségének kínjait, mint Kovács Sándor nagy-enyedi mérnök, a ki szegény hivatalnok létere egymaga fogott hozzá, hogy fizetéséből megfelelő kamatozási tervvel egy millió forint székelytelepítési alapot hozzon létre.

Messze menne itt a székely kirándulás, a székely birtok-vizonyok és ezzel kapcsolatban az erdélyi nemzetiségi vármegyék elmagyartalanodása kérdésének taglalásába menni. Annyi tény, hogy az Emke is és éppen 1887. aug. 28-án Seps-Szentgyörgyön tartott közgyűlése is, Bartha Miklós előadására mellett, foglalkozott e kérdéssel s ennek hatás alatt jöhetett rá a nagy alapító, elérkezve látván a kellő időpontot, hogy mint közvetlenül családtalan és olyan, ki vagyona nagyobb részét maga szerezte, algyógyi fekvő birtokát, a hozzá tartozó szolgálmányokkal együtt, mint végrehajtója, még életében az Emke-re ruházta rá.

K. K. gróf 1893. jun. 25-én, Szászvárosban ünnepelte kilenczven éves jubileumát. Emlékezetes marad a társadalmi élet történetében ez az ünnep, melyen képviselve voltak: az erdélyrészi ev. református egyházkerület, Szász Domokos püspök, Szász Gerő köz-főjegyző és dr. Kolozsvári Sándor által; az erdélyrészi közművelődési egyesület: Bartha Miklós alelnök, Sándor József és Merza Lajos főpénztárnok által; Hunyadvármegye husz tagu küldöttséggel, br. Szentkereszt György főispán vezetés alatt; Udvarhelymegye küldöttséggel, melyet Ugron János vezetett; Déva városa, a hunyadmegyei tört. és régészeti társulat (gr. Kun Géza vezetésével), a dévai kir. törvényszék (Sólyom-Fekete Ferencz elnökkel) a nagy-enyedi collegium (Hegedűs Jánoskal és dr. Kovács Ödönnel); a hunyadi ev. ref. egyházmegye lelkesíti és és tanító kara, a szászvárosi egyházközség, a Kun-collegium, algyógyi földmívelő-iskola, stb. stb. A küldöttségek tagjainak s a hozzájuk csatlakozott egyes előkelőségeknek száma összesen mintegy háromszázra ment.

Délután a Kun-collegium tornacsarnokában gyűlekeztek a tisztelgők, a kik innen először is az ev. ref. templomba mentek, a hol Bartók György szászvárosi második pap mondott nagyon szép ünnepi beszédet, alapul vévén ehhez a Tabor-hegyi megdicsőülés jelenetét.

Isteni tisztelet után a küldöttségek és más üdvözlők Kun Kocsárd gróf főtéri házához vonultak. Az ünnepi serege megtöltötte a grófi lakás összes szobáit. Itt Szász Domokos ref. püspök az egyházkerület, Hol-laky Arthur alispán Hunyadvármegye, majd pedig Bartha Miklós, orsz. képviselő, alelnök az Emke nevében üdvözölték az ünnepeltet.

Kun Kocsárd gróf fenséges szavakban, klasszikai színvonalon álló remek beszédben köszönt meg az ünnepelt. Szavai mély hatással voltak az egész hallgatóságra.

Délután két órakor több mint 150 terített díszes bankett volt Kun Kocsárd gróf tiszteletére.

Megjegyzendő, hogy egy a tisztelgésnél, mint a banketten szász és román polgártársaink közül többen vettek részt.

A bankett folyamán gr. Kun Kocsárd bensőségletes, rövid beszédben köszönt meg még egyszer az ünnepelt.

A szép toaszok egytől-egyig zajos hatást keltettek, s az egész bankett a leglelkesebb hangulatu, szüntelen tüntetés volt gr. Kun Kocsárd mellett.

Töméntelen üdvözlő távirat, levél érkezett az ország minden részéből. Üdvözlő táviratokat küldtek a sokak között: Bethlen András gróf, Csaky Albin gróf, Lukács Béla miniszterek; Vay Miklós báró főrendiházi elnök, Bánffy Dezső báró képviselőházi elnök, az Emke összes fiokválasztmányai, a budapesti izraelita bizközség, s más testületeknek, egyeseknek egész serege.

Este fényes fátylak-zene fejezte be a Kun Kocsárd-ünnepélyt mintegy másfél ezer főre menő ünnepi közönség jelenlétében. A tömeg a nagy alapító viharos éltetése közben oszlott szét.

A válság.

Budapest, január 10.

Meghíusult program.

Az „Agrmer Ztg” azt írja, hogy rosszul ismerik a bánt azok, a kik azt gondolják, hogy ő ambiciózából akarja magyar miniszterelnök lenni. Kuen-Héderváry csak a korona bizalmának akart megfelelni, midőn nagy feladatra vállalkozott, de mivel azt látja, hogy ő nem találja azokat a biztosítékokat, melyek missziójának sikert biztosítanának, nem vállalhatta el a nagy feladatot. És vajon mi volna a bánt programja, mint magyar kormányelnöknek?

Az egyházpolitikai reformot végre kellene hajtania és a közigazgatási reformot életbe léptetni. Az egyházpolitikai reform tekintetében előbb-utóbb siker kínálkozik, de a közigazgatási kérdésben már hiányzik az ellenzék támogatása, azé az ellenzéké, a melynek segítségével az egyházpolitikai törvények létrejöttek.

Bánffy Dezső megbízása.

Budapest, január 11.

A király, miután Széll Kálmán kijelentette, hogy kabinet-alakításra, a mai viszonyok közt nem vállalkozhatik, ma délelőn Bánffy Dezső bárót bizta meg, hogy alakítsa meg az új kormányt.

Bánffy Dezső báró ezt a megbízást elfogadta s a felségtől jövet egyenesen Werkerly volt miniszterelnököt kereste fel. Néhány percnyi ott időzés után a honvédelmi miniszterhez ment és vele hosszasan konferált. A báró végül Széll Kálmánt kereste föl s vele szintén hosszasan tanácskozott.

A király ma Bánffy Dezső bárón kívül más politikai egyéniséget nem fogadott.

A félhivatalos Bud. Tud. Bánffy báró megbízását a következő kommentárral kíséri:

A szabadelvű pártban a legalkotmányosabb királynak ez a legfelső elhatározása a legnagyobb meglepetést és az ország összes szabadelvű elemei között, azaz a lakosság tulnyomó nagy részében azt a megnyugtató érzést fogja előidézni, hogy a szabadelvű reformok és a szabadelvű haladás nem fog egyszerre megszakadni. De mindazon ellenzéki elemeknél is, a melyek a szabadelvű párttal együtt az 1867-i kiegyezés alapján állanak, egyes kérdésekben azonban, így az egyházpolitikai reformokra vonatkozólag is ellenzéki álláspontot foglalnak, egy Bánffy-kabinet bizonyára csak térgyilagos megítélésre fog találni, mivel jól tudják ők, mennyire fáradozott épp Bánffy báró a legutóbbi hónapok alatt abban, hogy az 1867-iki kiegyezés alapján álló összes politikusok együttműködését konkrét alakban lehetőségessé tegye és valóban nem rajta múlt, hogy most, t. i. az egyházpolitikai törvényjavaslatok összeségének elintézése előtt a kiegyezés alapján álló összes elemek közös működésére való egyetűlése nem jöhetett létre.

A félhivatalos tehát Bánffy-t a fuzióhívának hirdeti.

A mi már a Bánffy-kabinet megalkulását illeti, az a hír, hogy Bánffy már előre meg egyezett egyes politikusokkal, a kik az ő kabinetjében hajlandók miniszterséget vállalni, s ha talán még nem is valamennyi tárczára, a legtöbbre meg van már a biztos embere. E szerint az új kormány 2—3 nap alatt megalakulhat s már a jövő hét elején az országgyűlés két házában is bemutatkozhatik.

Az új kabinet.

Az új kabinet tagjaira vonatkozólag, kik fölül biztos tudomása még senkinek sincs, a bécsi lapok a következőket jelenti:

A Neue Fr. Presse jelenti: Vajjon a Bánffy-kabinet csak átmeneti kabinet lesz-e, vagy pedig állandó jelleggel fog-e birni, azt csak a jövő fogja eldönteni. Valami nagy bizalommal a most alakítandó kabinet tartóssága elé éppen nem néznek. Fejérváry bennmaradását a kabinetben biztosra veszik; az sem lehetetlen, hogy Eötvös, Festetich és Josipovich is bennmaradnak.

A N. W. Tagblatt-nak jelentik Budapestről: Bánffy a miniszterelnökséggel átveszi a belügyminiszteri tárczát is; Lukács L. államtitkár lesz a pénzügyminiszter; a honvédelmi és kultuszminiszterek megtartják tár-

czáikat. Igazságügyminiszter Teleszky István lesz. A földmívelési és kereskedelmi tárczák betöltése iránt most folynak a tárgyalások.

A pártok és az új miniszterelnök.

A mint valósággá vált az általunk tegnapi kilitásba helyezett kibontakozási mód, hogy t. i. Bánffy Dezső báró nevezetetik ki miniszterelnökké, — egyik munkatársunk felkereste az országgyűlési pártok több vezető-férfiát, kik meggyőződen úgy nyilatkoztak, hogy Bánffy Dezső báróval és kabinetjével szemben egyáltalán nem szándékoznak elhagyni eddigi ellenzéki pozíciójukat.

A szabadelvű-párt.

A szabadelvű-pártban már az este biztosra vették Bánffy Dezső báró megbízását és ezt épp oly lelkesültség nélkül vették tudomásul, mint annak idején azt a hírt, hogy a horvát bán lesz az új kormányelnök.

A kik azután mindenekfelett a párt uralmát akarják biztosítani, azok már tegnap kifejtették aggodalmukat.

Kétségtelen ugyanis, s ezt az értesítéstünk több oldalról erősítik meg, hogy a kormánypartból legközelebb többen ki fognak lépni.

Kilépnek első sorban azok, kik Kúen-Héderváry gróf mellett annyira angasztáltak magukat, hogy teljes meggyőződésük szerint nem is támogathatják Bánffy Dezső báró kabinetjét. Ezekhez tartozik első sorban Betlen András gr. és köre, valamint a Teleky grófok közül többen, a Náók Kálmán gróf és a szász képviselők. Ez utóbbiakról ugyan még nem lehet tudni, azt azonban majdnem kizártnak tartjuk, hogy Szebenmegyey képviselői — számszerint haton — megmaradjanak a pártban.

Kilépnek továbbá azok, kik Wekerle Sándor személyes barátai voltak, egyébként azután mi sem csatolja őket a szabadelvű pártba. Ezek közül már legközelebb elhagyja a Lloyd-épületet: Kende Mihály.

A függetlenségi és 48-as párt.

A függetlenségi és 48-as párt magatartásáról Bánffy Dezső báró kabinetjével szemben kétség nem lehet.

A közjogi ellenzék Bánffy Dezső báróval szemben is azt a magatartást fogja követni, a mit eddig minden más 67-es párttal szemben követett, annál inkább, mert a képviselőház elnökének a Kossuth Lajos temetése alkalmával tanúsított magatartását csak nehezen fogják elfelejteni — a miniszterelnöknek.

A nemzeti párt.

A nemzeti párt, mint ezt tudósítónk előtt Szentiványi Árpád, a párt alelnöke kijelentette, Bánffy Dezső bárót egyáltalán nem tartja alkalmas egyéniségnek arra, hogy a mostani bonyolult politikai helyzetből a sikeres kibontakozás útját megtalálja.

Ugy Apponyi Albert gróf, mint pártja az eddigi fáradságával fognak küzdeni elvük mellett továbbra is és ellenzéki álláspontjukról egyetlen egy kérdésben sem fognak tárogítani.

A pártokivüliek.

A pártokivüli képviselők közül azok, kik pártokivüliek köre cím alatt Szapáry Gyula gróf vezetése alatt egy pártkörben

egyesültek, fokozottabb összehozással és megnekedett erővel fognak továbbra is küzdeni a kormánypárt ellen.

A Bánffy-kabinet.

A király Báffy Dezső bárónak ma délelőtt történt fogadtatása alkalmával a képviselőház eddigi elnökét a legkegyelmesebb módon tüntette ki és ismételték kifejezte előtte, hogy a legnagyobb bizalommal viseltetik iránta és a kabinetalakítás minél előbbi keresztültvitelét annál inkább reá bizza, mivel a júniusi miniszterválasz alkalmából is tanujelét adta hű szolgálatkészségének.

Bánffy a megbízatás vétele után Wekerlel és Széll Kálmánnal folytatott tanácskozásokat, melyek után rögtön megtette a lépéseket az iránt, hogy miniszteriumát minél előbb megalakíthassa. Számos személyes kérdés várván azonban kiegyenlítésre, eddig csak két tárcza betöltése van biztosítva, még pedig a honvédelmi Fejerváry Géza báró és a horvát Josipovich Imre által. Tárgyalások indultak meg az iránt, hogy Festeticz Andor gróf megtartassék a földmívelésügyi tárcza számára — csak hogy itt bizonyos nehézségek merültek fel.

A pénzügyi tárcza számára Lukács László államtitkár lesz valószínűleg megnevezhető.

Mind e személyes kérdések azonban a holnap és holnapután napon fognak végleg eldőlni.

Bánffy Dezső báró hétfőn fog a felségének a kész miniszteri listáról jelentést tenni. Ha az ő felsége hozzájárulását megnyeri, úgy kedden fog a kabinet kinevezése közzétételét. Szerdán történik meg az eskütelés és csütörtökön mutatja be magát az új kabinet a képviselőházban.

Az új miniszterelnök programjára nézve úgy értesülünk, hogy az egyházpolitika abban érintetlen marad, legfeljebb a még hátralevő két javaslatnak a főrendiházban való keresztültvitelének időpontjára nézve történhet egy kissé halasztás, csak azért, hogy a főrendiháznak hozzájárulását biztosítani lehessen. Kardinális programpontja Bánffynak a közigazgatás államosítása és a rendőrség államosítása, a nemzetiségi kérdés szempontjából.

Bánffy Dezső a szabadelvű párt teljes támogatását bírja. Csak négy-öt ember kilépése várható még, köztük Kiss Pálé, ki egy Szapáry grófnőt bír feleségül.

Az új miniszterelnök utódja a képviselőház elnöki székében Szilágyi Dezső lesz, kinek kandidálásához a korona hozzájárulása meg van nyerve.

Az új miniszterelnök.

Bánffy Dezső báró életrajzi adatait a következőkben ismertetjük:

Losonczy báró Bánffy Dezső, báró Bánffy Dániel volt főispán, valóságos belső titkos tanácsos és csikfalvi Gyárfás Anna fia, 1843 október 28-án született Kolozsvárt s az itteni reformált főtanodában kezdte tanulmányait is. Már mint ifjú tanuló is organizátornak bizonyult s megkezdte akkori szűkebb körében szervező tevékenységét; alakított ugyanis iskolai zenekart, néhány iskolatársával lapot szerkesztett, melybe maga is írt

— De mama, — lihegte Oliva, — maga nem tudhatja! Nekem vallomást kell tenni.

— Igen, igen, szerelmem — megvallhatsz mindent. De hol van a férjed? Nem jött el veled?

— A férjem? Oh, úgy hát mama mindent tud? Tudja, hogy a Dávid felesége vagyok — és nem haragszik?

— Legkevésbé sem, Reményem, hogy megesküdtél annak módja szerint — a templomban, és nem a jegyző által letettek összeadva? — kérde egy kissé élesen, mert a Lady Hampstead érzéketlennek látszó sugalmazása még mindig bántotta.

— Oh igen! Tegnap esküdtünk meg Ealinban, a templomban.

— Oh, édes gyermekem, mennyire örülök! És még sem tudok neked megbocsátani egészen, mert ha egy kis türelmet lett volna, tíz koszos leánynyal fényes esküvő lehetett volna a Szent-Péter templomban a fél város jelenlétében. Oh gyermekem, miért nem vótál bizalommal az anyához?

— De mama, ha bizalommal lettem volna magához, ismét kiutasított volna Dávidot a háztól, a hogy már egyszer tevő, és arra kényszerített volna, hogy Baron von Grönhshtein esküdjem meg!

— Lady Adela parancsoló mozdulattal intett a kezével.

— Oliva, ne bolygasd a multat! Hol van Dávid? Miért nem jött el veled? Szeretném a vömet látni!

— Dávidnak Smokinghambba kellett menni — válaszolta Oliva, a ki az anyja megváltozott viselkedésének a rejtélyét nem tudta kitalálni. A szegény Strange urról való rettetes híreket csak ma reggel olvastuk, és Dávid azt gondolta, hogy ottan szükség van rá és rögtön oda kellene mennie.

— Nagyon helyesen tette! A Dávid érzése mindig helyén van — a kedves fiu-

szépirodalmi dolgozatokat s általában vezérszerepet vitt az akkori ifjúság mozgalmában.

Tanulmányait külföldi egyetemeken öregbíté és fejezte be, honnan hazatérve, megnősült. Nejét, báró Kemény Mária, korán elragadta oldala mellől a halál. Bánffy csakhamar a közpályára lépett, tevékenységi ösztöne nem találván elég tért birtokai vezetésében.

Mint az akkori balközép egyik vezérlő embere tűnik föl Felső-Szolnok vármegyében; a hetvenes évek elején képviselővé jelöltek, de a hatalmas kormányparti jelölttel szemben (Torma főispánnal szemben) kisebbségben maradt.

A fúzió azonban tért nyit az ő tettvégyának is. Tisza Kálmán ráruházta az akkori Kővárvidék főkapitányságát, hol az adminisztrációs képességeit s erélyét annyira érvényesíté, hogy a megyék kikerekítése alkalmából Szolnok-Doboka s később egyuttal Beszterce-Naszód vármegye főispánjává nevezeték ki. Erős kézzel vezette az 1891. év elejéig e két vármegyét.

A gazdasági egyesület megteremtése, az 1879-ki deési kiállítás nagy sikere, az általa alapított nyomdai részvénytársaság, szövőgyár, a deési nemzeti színház tanuskodnak a mellett, hogy az összes társadalmi egyesületek vezetésének egész terhét hordozva, még koránt sem merítette ki erejét. Maradt belőle más alkotásra is. Így például első sorban neki köszönhető a kolozsvár-decs-besztercei vasút, mely azóta a decs-zilahi szárnyvonallal bővülván, három vármegye vitális érdekeit szolgálja, a mellett, hogy igen jól jövedelmező vállallattá fejlődik nemskorára.

Az ev. ref. egyház erdélyrészi területének valóságos főgondnoka. Ez állásával összekötött kötelességeit oly nagy pontossággal teljesíti, hogy jónak látta többek közt ezek miatt Kossuth Lajos temetéséről is elmaradni.

Mikor mint főispán 10 évi jubileumát ünnepelte, a király a Lipót-rend lovagkeresztjével díszítette fel. A főispánságról lemondva, a szilágysomlyói kerületben választott meg és a képviselőház többsége őt ültette az elnöki székbe.

Tavaly újra nősült. Első házasságából három gyermeke van, kik közül az egyik leánya báró Feilitzsch torontálmegyei aljegyző felesége.

A hét krónikája.

Kolozsvár, január 12.

Mennyi vajadás, mennyi tüprengés, mennyi kapkodás, a míg végre a hegy megszülté az eget. Ma Héderváry, holnap Bánffy, azután Széll Kálmán, azután Szilágyi, végre jött Kállay közbé Szapáry s a vége mégis Bánffy.

A mustra megye főispánja szédületes karriert csinált. Hogy micsoda tényezők jutatták Bánffyt egyszerre az elnöki székbe és onnan nagy hirtelenséggel a magyar állam élére azt alig lehet hirtelen kitalálni. Rossz viccek volna, ha képességeit hibáztatnók. Talán a szerencse, talán a viszonyok, még pedig az állami életben, a mi állami életünkben hemzseget rossz viszonyok.

Igy vagy úgy történt, kutsák azt a

politikusok, mi egyszerűen leszámolunk a tényekkel krónikás sorrendben és konstatajuk, hogy hetekig tartó kihallgatás, tanácskozás habozás és mindenféle politikai kombinációk után a válság megoldott. A korona végre megbízta Bánffy Dezső bárót, hogy kabinetet alakítson és a báró elfogadta a megbízatást. Hogy azán tartós lesz-e ez a kabinet? Ki állja-e a parlamenti csaták tűzét? és nem átmeneti tünet-e ez? azt gyorsan fogja megmutatni az idő. A tény az, hogy Bánffy Dezső vállalkozott kabinet alakításra. És a mikor a földadatot elvállalta, bizonyára tisztában van azzal is, hogy kik az ő emberei. Így hát rövid időn már ismerni fogjuk az új miniszteriumot. És ezzel vége van a hosszas válságnak, a mely annyi izgalmat okozott a politikai világban. Csak az marad ma nyílt kérdés, hogy valyon mennyi időre van vége.

*

Uj és nevezetes mozgalom indult e héten Kolozsvárt. A három napilag szerkesztője a budapesti „Otthon” mintájára — természetesen kisebb arányú „Itthon”-t akar létesíteni. Mikor a Memorandum-per alkalmából megalakítottak volt ideiglenesen az újságírók clubját, — annyira megtetszett az oda feljáró közönségnek is, meg az újság íróknak is a kis társas összejövetel, hogy már akkor megpendítették azt az eszmét, hogy valamely uton össze kellene hozni annyi összeget, a mellyel írók, hírlapírók, művészek és irodalmi barátok számára egy kis helyiség volna bérelhető hol esténként és napközbe is össze lehet gyűlni, a napi kérdéseket megvitatni, szorakozni és hírlapokat olvasni lehessen.

Ez az eszme már kezd testet öltetni. Ma lesz az első értekezlet az „Itthon” ügyében. Valószínűleg már a Farsang folyama alatt megindul valamelyes mozgalom, a mely arra lesz hivatta, hogy az „Itthon” számára megszerezze az első filléreket. Talán néhány boheme estély rendezése, vagy más valami vig farsangi tréfa sikeres kivitele és az abból befolyó jövedelem üdvös eredményhez vezetne. Igen természetes, hogy a nagy közönség atyai pártfogására kell appellálni az írói gárdának, mert ha a közönség ügyüket felkarolja a diadal biztos.

*

A színházban e héten ha nem is volt valami érdekes premier, de mégis eseményszámba megy a „Bányamester” előadása, a mennyiben ritkán jelenik meg ez öreg színházban akkora közönség, mint az említett darab első előadása alkalmával. A „Bányamester”-t természetesen ismételték és hogy valahogy a bányákban és a bányász életből ki ne fogyjon a közönség, nyomban rá kitudták a „Fekete gyémántok”-at. Tehát csupa bányából állott a színház e hét végén. Hogy aztán Ditrői igazgatónak ez a sok bánya aranybánya volt-e? — arra mi felni nem tudunk. Megmondhatója annak jó Makróczy János.

*

Az idej telünk nem a hidegéről, hanem a tenger haváról tette magát nevezetessé. A lapok egyébről sem irnak, mint óriási hófúvásról, meg hó miatt megakadt közlekedésről, hóban elvesző utasokról és hó miatt bekövetkező árvizekről. Annyi bizonyos, hogy a hét krónikájában a hó helyet követel magának. Hisz nálunk is csinált galibát bőven. A ha-

tóságnak is egészen meggyújtotta a baját. Az újságok szidják, hogy miért havas a járda és miért vannak mindenfelé jégbuczkák. De meggyújtotta a közúti vasutnak is, a mennyiben egy napra betiltotta a közlekedést.

Ebben a havas télben még jó szerencse, hogy nagyobb a hó, mint a hideg, ha mert a hideg is neki keseredik, bizony-bizony Szibériába jutottunk volna.

K—s.

Egyetmás.

Kolozsvár, jan. 12.

A kolozsvári színház.

Az utóbbi időben a fővárosi sajtóban gyakran jelenik meg egy-egy olyan hír, mely nem a legrözsaszínűbb világításba helyezi a kolozsvári nemzeti színház jelenlgi helyzetét és jövőendő sorsát.

Nem tudjuk, hogy e hírlések micsoda kezekből kerülnek a lapokba s nem is kutatjuk azoknak forrásait, de egy megjegyzést nem hallgathatunk el ez igen gyakran légből kapott állításokkal szemben, hogy azok egy csepet sincsenek a kolozsvári nemzeti színház javára, s annak tekintélyét és jó hírnevét a legkevésbé éregetik.

Igen rossz szolgálatot tesz e kultur missziót teljesítő színháznak az, ki csak úgy felületesen, nem járva utána az igazságnak, olyan dolgokról ad hírt az újságok utján, a melyek bizalmatlanságot keltenek ép ott, a honnan már rég idő óta színházunk megváltását, államosítását várjuk.

Ez idők szerint úgy látszik, hogy soká kell várunk, mert a miniszter urak nem értenek velünk egyet abban, hogy a mit az ember ígér, azt tartsa is meg.

Hátha Bánffy Dezső báró mint erdélyi ember gondolkodni fog az elhagyott intézetről is.

Bár ne csalódnánk ez egyszer e feltervésünkben.

A kártya.

Tisztelt kolozsvári, tordai, m.-vásárhelyi, deési, sz.-udvarhelyi, szamosújvári, besztercei, cs.-szereadi, brassói, k.-vásárhelyi stb. rendőrség! nagyon üdvös dolgot cselekednének, ha olykor-olykor estendően belátogatnának a kisebb kávéházakba, vagy bormérések chambre-separiéba és rátennék tapintatos tenyerüket a „bank”-ra, mert sokszor még akkor is folyik ez áldatlan munka, midőn már a nap kidugja aranyos fejét és beszórja sugarait egyenesen a kompániára. Azok az alakok pedig úgy néznek ki, mint a kísértetek. Fáradt testök meggörnyedve, mellük beesve. Szemeiket a füst és ital verese festette. A szenvedéstől és fáradságtól szótalanra vált ajk zöld, arcuk az átél izgalomtól sárga és mintha tetovirozva lennének. — E barlangok hóiseiből kerülnek ki aztán az életuntak, a betegek, az elszántak és legnagyobb spekulánsok, törvén fejüket a pénz beszerzésének módzatairól. Mindezt megakadályozni pedig nem kerülne sok fáradságba. — E sajnos állapot nagyon hamar megszűnne, ha a rend őrei is úgy akarnák.

A város és a hó.

A sajtó felszólalása a hó által okozott türelhetlen állapot miatt, ha az illetékes hatóság-

semmit. Azt sem tudtam, hogy szerelmesek voltak egymásba! — mondá Lady Hampstead.

— És te nagyon jól tudod, hogy ha tudtal volna; ugyan azt cselekedtet volna! — válaszolá a férje nevetve.

— Őn is azt gondolom. Az igazi renyeges szerelmi ügyekkel rendkívül rokon-szenvezem! És azt a szegény kis Olivát attól az undok német bárról megmenteni valóságos emberbaráti könyörtelenség volt!

Ily pompás eredménnyel nem mondhatod, hogy a piknikem rosszul sikerült!

— Hát a másik kedvezend, a szegény Wynyard nem számít? Édes Etel, vajjon ő reá vonatkozólag nem vádol egy kissé a lelkiismeretét?

— Nem, — mondá a felesége szomoruan. Ámbár öt nagyon sajnálom. Annak a két kis gonosz jószágoknak, krókuszoknak és kökörösényeknek nem tudok megbocsátani! Azt gondolom, hogy tulajdon rajtuk, és visszakiadom Tattersallba.

De Terence, a szegény fiú, most már sokkal jobban van! Ma pompás tudósítást kaptam róla. És ő kocskázott az Aurával mielőtt a lovak megbukrosodtak; és ő azt mondaná, hogy azért az élvezetért érdeme volt az agyrázkodást elviselni. Mert ő most özevgy; és ki tudja.

— Feleség, miféle új gonoszszágon töröd ismét a fejedet? — Kérde Sir Hampstead élesen. Talán bizony nem akarod azt mondani, hogy — oh, ez borzasztó a szegény ember testéből alig szakadt ki a lélek! És oly borzasztó, halálal halt meg!

Oh, Lady Hampstead, te valóban egy gonosz kis asszony vagy!

(Folytatása köv.)

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Január 12.

Aura.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” számára fordította:

AMICA.

XL.

(Folytatás.)

(77)

De a mint a szülei házába betette a lábát a régi megszokott félelem az anyjától és irtózat annak a haragjától, ismét erőt vett rajta. A legény azt mondta, hogy az anyját a reggeli szobában találja és ő félelemtől reszkette lépett be oda.

Tehát roppant nagy volt a csudálkozása, hogy örömkialtással lett fogadva, a mint lady Adela felugrott az íróasztala mellől és őt a keblére ölelte, s az Oliva gondosan elkészített kis bűnbánó beszédére nem volt szükség és kimondatlanul maradt.

— Drága Olivám, hihetek-e a szemeimnek? Csakugyan te vagy? — kiáltá az anyja. Oh, mennyire fog örülni az atyád a visszatéréseden! Olvastad ma reggel a „Morning Post” apró hírdetési között az izenatitunket?

— Mama, a hírdetések között? — ismételte Oliva, azon csudálkozva, hogy az anyja mennyit tud, vagy egyáltalába tud-e valamit. Miféle hírdetést és miféle izenetet?

Lady Adela felvette a „Morning Post”-ot s a hírdetések első hasábjára mutatott.

— Oliva, jőjj vissza a szüleidhez. Mindent tudunk és megbocsátottunk. A legnagyobb szeretettel leszel fogadva.

nál süket fülekre is talált, a nagy közönségben élénk visszhangot keltett.

Bizonyítják ez alábbi nyilatkozatok, melyeket a mai posta hozott az „Ellenzék” számára: Tekintetes Szerkesztő ur!

Helybeli lapjainkban e kinoses város azon legfőbb mandarinja irányában — ki a köztisztaságot vezeti — nyilvánuló elismerésből kiindulva, óhajtanódnak látom, hogy minél előbb, még mielőtt az olvadás beállna, közadakozás, vagy pótdádemelással egy érdemeihez méltó, — maradandó emlékoszlopot állítsunk — h o b ó l.

Tisztelettel

Nyakig Lucskos.

Kedves Szerkesztő barátom!

A baleseteket biztosító társulatok, midőn megalakultak, bizonyára sohasem hallották hírét Kolozsvárnak, mert ha tudomásuk lett volna létezéséről, bizonyára a „kanták” biztosítását is felvették volna a batásokrukba.

E télen már az ötödik kantát vétette meg a feleségem.

Bár ne az én kantáimról, hanem ama bizonyos hatóságáról mondhatnánk el:

Addig jár a korszó a kutra, míg nyaka szakad.

B. Gy.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Sokszor gondolkodom azon, hogy a városi hatóság, mely hivatva lenne e nemes város polgárainak jólétére és boldogulása felett órkodni, éppen az ellenkezőjét teszi lépten nyomon, s még hajlandóságot sem mutat a mindennap előforduló misériákon segíteni.

Nincs talán Magyarországon egyetlen város sem, melynek hatósága annyi ridég közönnnyel viseltetne a publikuma iránt, mint Kolozsvár város.

Itt irhat a sajtó akármit, zugolódhatik a polgárság bármennyire, az igen tisztelt hatóság még a fülét sem mozdítja meg mindezekre.

Ha a polgármester erélytelensége miatt kell túrnunk ezen botrányos állapotokat ereszen a főispán ur egy ukázt ki etekintetben s ha erre sem mozdulnak meg tértelenségük-ből, éreztessék valók hatalmát. A kenyeret még városi tisztviselők is féltik.

214.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, január 12.

— **Az „EMKE” gyász.** Kun Kocsárd gróf, az Emke tiszteltbeli tagja s legnagyobb alapítója az éjjel 2 órakor meghalt Szászvároson, piacz-utczai házában. A nemes gróf betegsége nagy rövid ideig szenvedett. Még ez előtt két nappal nem volt semmi baja. Ekkor rosszul kezdte érezni magát s baja mindinkább fokozódott, melyből az orvosi tudomány minden erőlködés mellett sem tudta megmenteni s a nagy hazafi az éjjel megszünt élni. A nemes hazafit halálos ágyán családja és az Emke szászvárosi fiókjának tagjai vették körül. A nemes gróf halálát országsszerte gyászolják. Az Emke palotáján, mihielyt a szomorú esetről értesültek a központban, kitűzték a gyászlobogót. S az Emke ma délután tartandó gyűlésén határozatba fog menni, hogy az Emke Kun Kocsárd grófot saját halottjának tekinti és saját költségén temetteti el; az Emke a temetésen testületileg képviselteti magát a központból, az egyesületnek gyászlobogója alatt, melyet a temetésre a központból levisz. Az Emke a temetést Kolozsvárról rendeztetí Czecz János temetkezési vállalatával. A temetés hét-főn d. u. 2 órakor lesz. A temetési szertartást a háznál Szilveszter Domokos szászvárosi ref. lelkész végzendí, a szászvárosi ref. templomban pedig, a hol a főur koporsóját kiteszik, Bartók György ref. lelkész mond gyászbeszédet. A koporsót ideiglenesen a szászvárosi köztemetőben helyezik el, tavasszal azonban Algyógyra fogják szállítani, kol a főur maga számára még életében készítettett sírboltot.

— **Perlekedők farsangja.** A törvénykezés alkalmat nyújt azoknak, a kik esküdő el-lenségei egymásnak, hogy a farsangot háborítatlanul élvezzék. (Egyetlen nevezetesebb tárgyalás sincs kitzúve a kolozsvári kir. törvényszéknél a közelebbi hetekre. Sem „Memorandum”, sem más sajtóügyi, sem egyéb büntügyi tárgyalás nem zavarja a bálók és mulatságok vig farsangját. Fel és alperesek, ügyészek, ügyvédek, bírák, vádlottak és vád-

lók nyugodt lélekkel kívánhatnak egymásnak vig mulatást.

— **A kolozsvári önkéntes tűzoltó-egylet parancsnoksága** 1895 évi január hó 16-án este fél 7 órakor a tűzoltó-laktanya helyisé-gében gyűlést tart, melyre a gyűlés tárgya az egyleti ügyében kívül a kongresszus kérése.

— **A milleniumi kiállítás** ügyében a kolozsvári iparos egylet elnöksége már több ízben tartott az iparosokkal gyűlést, melyen számba vették azokat, a kik a kiállításon részt venni hivatottak. Tekintettel arra, hogy a bejelentési határidő nem sokára lejár, megbizott minden iparágból egy-egy tekintélyes mestert, hogy kartársait buzdítsa e kiállításon való részvételre s ennek eredményéről egy pár nap alatt tegyen az elnökségnek jelentést. A kiállításra már is szép számmal jelentkeztek minden iparágból; különösen a fa-, fém-, bőr- és ruházati-árral foglalkozók fejtektek ki nagyobb buzgalmat. A jelentkezettek névsorát a bejelentési ívek beadása után közölni fogjuk. A bejelentési-ívek e hó 20-ig még elfordítanak a kereskedelmi és iparkamara irodájában, az iparos-egylet elnökségénél, valamint Fischer Vilmos bizottsági előadó által. Valóban dicse-retre méltó dolgot végeznek derék iparos-polgártársaink, kik lelkesülnek az ezredéves kiállítás iránt és mindent elkövetnek arra, hogy azon a kolozsvári iparosok munkái méltóan legyenek bemutatva.

— **Az egyetemi kör jogi szakosztálya** január hó 16-án szerda délután 5 órakor az egyetemi kör helyiségében gyűlést tart, a melyre az érdeklődőket tisztelettel meghívjuk. Tárgy: 1. Grátz Gusztáv felolvasása a halálbüntetésről. 2. Megvitatása annak a kérdésnek, hogy igaz-e a halálbüntetés. A vitában olyanok is részt vehetnek, kik a szakosztálynak nem tagjai. Kolozsvárt, 1895. jan. 12-én Grátz Gusztáv szakosztályi elnök, Kovácsy Albert titkár.

— **Az Izabella-egyesület központi irodája** átiratilag megkereste a külföldi nagyobb városok háztartási és u. n. „Koch schule”-it, a melyben ezek működéséről jelentéseket, alap-, ház-szabályzatokat kért. Ez adatok birtokában tervet fog készíteni Kolozsváron is a cseléd-képzés előmozdítására, gyakorlati irányban. Az egyesületbe újabban belépett dr. Gálffy Endréné, Hindy Árpádné, Léway Jánosné. A tagdíjakat Palóczy Lajosnál lehet fizetni.

— **Az Izabella-egyesület** védnöksége alatt megnyitlt cseléd elhelyező intézet nyitva van naponta d. e. 9—12 óráig d. u. 3—5 óráig. Felhívjuk a tagokat a bejelentések megtételére, hogy előzetesen tájékozza legyen az iroda a szerződötések iránt. Megjegyezzük, hogy az iroda csak az egyszerű díjakat szedi és így már ebben is haszna lesz a szerződötőknek, de haszna lesz főleg abban, hogy jó cselédekhez juthat, a kikkel huzamos ideig meg lesz elégedve s így nem lesz vesződése nem kellend minden 2—3 hóban más cseléd közvetítéséért kettős árakat fizetni.

— **A diák-asztal javára** Lónhárt Ferencz erdélyi róm. kath. püspök meleg hangu levél kíséretében 100 forint alapítványt tett.

— **A „közuti” keservei.** A kolozsvári közuti vasut személyzetét állandó keservei gyötri. Mikor van mivel, nincs mivel utazni s a vonatok ilyenkor üresen koczognak. Most volna mivel, mert a járó-kelő közönség be-bahuzodik egy-egy bárkába, hogy ne kellessen az elhanyagolt utcákon nyaktörös vállalatot kezdeményezni, azonban most nincs mivel utazni. Mozdonyok és bárkák megfenekeklettek A mozdonyok a hajszára nem is hederitenek sőt néha ki rugnak a sinek közül s neki-neki szaladnak a Szamosnak, mintha öngyilkosságot öhanjtanának elkövetni. A pályamotén levő házak is komoly veszedelemben forognak, mert nem lehetetlen, hogy egy megvadult masina neki ront valamelyiknek. Ilyenkor a pályát takarítottatni kellene éjjel nappal s akkor nem merülnének fel a forgalomban kalamitások.

— **Szép siker** koronázza a Kolozsvárt gróf Beldi Ákosné vezetésé alatt alakult Izabella-egyesületet már pályafutása kezdetén. A multkor elhelyezett egy árva leányt örökbe s most közvetíti egy másik árva örökbe-adását egy vidéki ur családhoz, mely nagy halálával és elismeréssel nyilatkozik az egyesület közp. irodájá iránt, hogy közben járt e tekintetben, hogy egy szép s kedves leánykát családtagul fogadhasson. Még egy szép nővést, jól nevelt, kedves modoru 11 éves árva leányka várja az egyesület révén, a gondviselő szülőkét, kik oltalmukba vegyék, örökbe fogadják. A központi iroda bizvást reméli, hogy a felsőbb gondviselés földi képviselője e leányka részére is rövid idő múlva jelentkezni fog egy olyan nemeslelkű házaspár képében, a kiknek szükségük van arra, hogy e kis leánnyal háztartásukba derül és verőfény szálljon. Tudakozódások az Izabella-egyesület közp. irodájához intézendők. Kivánatra az árva leány arczképét is megküldi az iroda.

— **Kérelem.** Tisztelettel kérjük a szíves gyűjtőket, vagy előfizetőket, hogy Sebesi Samu „Asszonyok” című kötetére az előfizetési összeget (1 frt) január 15-ig annál is inkább szíveskedjenek beküldeni az Ellenzék kiadóhivatalába, mert főlöszleges példányok nem nyomtatnak.

— **Adakozás.** Hegedűs Sándor országgyűlési képviselő, ki minden nemes ügy támogatói között az első helyen szerepel, a kolozsvári ev. ref. kollégium építése alapjára 1000 frtot adományozott. A nagylelkű adományozó fogadja előjárásúgnak halás köszönetét. Kolozsvárt 1895. jan. 9-én Dr. Török István igazgató.

— **Temetés.** Nagy részvét mellett temették el tegnap d. u. Lőrinczy Józsefet, az Erzsébet szálloda egykori tulajdonosát. Az hunyt temetésén bornymáli 26 sz. lakásán megjelent a polgárság nagy része. A koloz-

vári pincesz-egylet, melynek az elhunyt elnöke volt, testületileg gyászlobogó alatt, fákllyakkal vonult ki. — A temetési gyászszertartást Szász Gergely esperes végezte, szép beszédet tartva az elhunyt felett. A temetőben a sírnál a Kócsó zenekara játszta el annak a hamvai fölött a kinek vendéglőjében nyirettűje oly sok vidám dalnak adott hangot, hogy: „Szomorú fűz hervadt lombja.” Az elhunyt Lőrinczy 50 éves volt. Gyászolják. Lőrinczy Józsefné, szül. Wakhter Irma, mint bánatos özvegy. Lőrinczy Jolán, férje Dunky Béla, Lőrinczy Erzsike, Lőrinczy Ilona, Lőrinczy Gizella, Lőrinczy Mariska, mint gpermekei és veje. Wachter Mária, férje Bohm Kálmán, Wachter Emilia, férje Székely Zoltán, Wachter Ilona, férje Mihály Károly, mint sgorok és sógornők.

— **A nagyváradí László malom** ügyében az igazatóság és a hitelezők kirendeltsége szüntelenül munkálkodik. Edelman lisztkereskedőt, a ki ellen a már említett gyanuokok merültek fel, holnap halgatja ki a vizsgáló bíró. Könyvei és a László-malom üzleti összeköttetéseire vonatkozó iratai nem lévén rendben, letartoztatása valószínű. A Feldheim Izrael vagyonára kért zárlatot a vizsgáló bíró elutasította. Az igazgatóságnak ama kérelme felett, hogy Feldheim vagyonára a biztosítási végrehajtás rendeltessék el, ma dönt a törvényszék. Feldheim rokonai 40.000 forintot ajánlottak fel, ha visszavonják az ellene emelt büntető vádat.

— **Válság a tisztelt Házban.** Mig Buda várában a kormányválság arany-napjait éli és mig Wekerle Sándor miniszterelnök butorairt Tabaszky szállító nagy ambícióval csomagolja össze, addig a képviselőházban is kiűttő a legkomolyabb válság. Ugy történt a dolog, hogy a buffetben a főpincér és a „kasziós kisasszony” komoly nézeteltérésre jöttek és gyalázatra humánus és lovagiasság korunknak, a kisasszony huzta a rövidbebet. A főpincér ugyanis erélyes, mint akár báró Bánffy és mikor szerdán a pénztáros kisasszony el akarta foglalni trónusát, ez az ember röviden végzett a válsággal, hecsukta a kisasszony előtt az ajtót.

A szép mandolaszemű gyermek igazott lett, dörömbölt, de mind hiába. Végre kijelentette:

— **Appellálók!** kiáltotta a kisasszony, de a kormányválságos időben szerencsétlenségére senki nem akadt a tisztelt Házban az ifjabb honatyák közül, a ki elfogadta volna az appellációt, s így a kisasszony nem tehetett egyebet, mint teljes díszben felvonult a VI. számú karzatra, ahonét a bukott képviselők is nézik a világ folyását.

A kisasszony elérkeznyevő hallgatta, midőn Wekerle kijelentette:

— **Elvesztettük a bizalmat!**
— **Osztozom sorsában,** — szolt — hogy szomszédjai felrezzentek, azután eltűnt a mindenségben . . . Iholyailat maradt utánna és nem találja meg többé senki s ismert alakja örökre eltűnik a kasszából. Pedig bizony nem lehetetlen, hogy a honatyák egyik s másika jobban sajnálja eltűnését a kasszából, mint Wekerlét a piros bársonyszékéből.

— **Sikkasztó könyvelő.** Schwarz Kálmán nagyváradí könyvelő, aki igen csinos ur vala, nemcsak a bálterem parkettjén sajsirozott ügyesen, de bevalczerozott egy előkelő család szép leányka szívébe is. A jegyváltás elől azonban eltűnt a szeladon, mivel-hogy a hozományra nem tudott előleget kicseikarni jövedőbeli apósától s az udvarlasköltségeit főnöke kasszájából előlegezte. A sikkasztót, mivel még idejekorán megugrott, körözik. Az egész dologbaan az az érdekes hogy Schwarznak már felesége is van, a kit Miskolczon hagyott a mult évben.

— **Kossuth-szobor Kecske-mé-**ten. Nagy mozgalom indult meg Kecske-méten, hogy Kossuth Lajos nagy hazánkfia emlékére szobor emeltessék. Fölzúllítottak a város kebelében létező összes egyletek, testületek, körök, intézetek stb, hogy képviselőileg jelenjenek meg az alakuló gyűlésen. A napokban meg is volt az alakuló gyűlés, a melyen 93 testület volt képviselve. Megalakult a „Kossuth szobor-bizottság”, melynek elnökévé lett a 48-as párt elnöke: Szappanos István.

— **Dreyfuss ügye.** E sokat emlegetett ügy felől azt írják Párisból, hogy Dreyfuss olyan aktát vitt haza, mely háboru esetére a belga határ megsértésére vonatkozott, magát betegnek jelentette és Brüsszelbe utazott. Ott egy titkos irodával, a mely állítólag Németország szolgálatában is áll, érintkezésbe lépett és ennek, valamint a párisi redőrségnek vadjai alapján elfogták őt. Hogy Dreyfuss pénzt kapott-e, az nincs kiderítve. Ő azt állítja, hogy csak az volt a célja, hogy titkos iratokat kapjon ily áltuon Franciaország számára, de hogy tervébe egyik felebbvalóját sem avatta be, az teszi valószínűtlenné a dolgot. Azt mondják hogy az a titkos iroda tényleg létezik és drága pénzért elad állítólag állami titkokat, de rendessen semmit sem érő papírost ad.

Ezek szerint tényleg egyik állam sincs a Dreyfuss ügybe belekeverve.

— **Papagály a gőzfürdőben.** A Háztartás következőket írja: Egy jó barátrónó kedvence, a tarkatollu papagály egyszer megbetegedett; szegényke nagy náthát, vagyis mint divatos madárhoz illik, influenzát kapott. Szegény csak úgy hörögött, levegő után kapkodott, egyszóval a meghülés minden tünete mutatkozott rajta. Erélyes nyomozás után kiderült, hogy a könnyelmű szobaleány elfelejtette takarítás alatt a kalitkát kivinni a szobából, pedig kemény téli idő volt. Hiába okoskodtak, nem tudtak a szegény madaran segíteni, végre eszükbe jutott, hátha gőzfürdő adnának neki? Meg is tették. A szobát erősen befűtötték, s jól betakart kalitkába pedig forró vizes edényt állítottak, úgy, hogy a felszálló gőz a legmagasabb palczán ülő papagályt érte. Néhány napig kurálták ez izzasztó fürdővel és a csacogó madár tökéletesen meggyógyult.

Az „Asszonyok” válságban.

Tisztelt hölgyeim!

Szíveskedjenek kísétálni a fiókomból, mert fontos ügyeket kell elintéznünk. Hanem is kormányválságról, de mindenesetre válságról van szó. Önök is magam is őszintén örvendhetünk ha a nagyérdemű közönséggel fuzionálva oldhatjuk meg a nehéz kérdést.

Emlékeznék önök bizonyára, hogy december elején közös elhatározással arra gondoltunk, hogy elhagyva fiokom rejtekét, ki-lépnek a nagyvilágba. Én aggodalmamat fejeztem ki, hogy ehhez a kējutazáshoz nem rendelkezem elegendő kapitálissal, de önök elővetétek igazó tekintetűket, bájos mosolyukat, rábeszélő tehetségűket és beleugrattak az örvénybe. Azt mondták, hogy önök elég szépek, elég érdekesek, elég pikánsok ahöz, hogy egy rongyos forintot megérdemljenek attól, a ki látni akarja és épen elegen akarja látni ahöz, hogy megjelenhessenek.

Hát az ördög tud asszonynak ellenállani. Az az, hogy az ördög se tud, mivel Belzebub is tudvalevőleg férfi. Tehát engedtem! Kirukkoltam a közönség elé azzal a kijelentéssel, hogy önöket bemutatam.

Ugy gondoltam, hogy ön bájos Julia, a ki Becz Szilárd urból, a morgó medvéből szerelmes Romeót, a komoly férfiből siró gyermeket, a hirneves festőből kétségbeesett semmittevőt csinált, — képes lesz hódítani magának valakit abból a világból is, a mit nem a képzelet csinált a való mintájára.

Azt hittem önről is hirneves szépség, a kiért aztán Borra Gábor meglátte magát, a miért aztán Borra Endre boszut forralva fkereste fel önt, — azt hittem, hogy ön is kelendőbb lesz. Hiszen ezt a dühös szelindeket, hogy zárta ön ketrecbe! Hogyan akadt ez a haragos ur azon a horgon, melyet ön puha kacsójának egyetlen rózsás ujjából formált.

És nem lűktetett-e önben is a hódítás szelleme bájos nagysám, a ki az illatos szalon félhomályában álmadozott az eldobott üdvösségről, és ez a veszélyes álom odasodorta az örvény szélére, de eléggé erős és eléggé derék anya volt, hogy a végső pillanathban erős fejével álljon meg a mélység felett?

Hasonló szemrehányást tehetnék önnek is hüvös Leonora, önnek is regényes Eliz, kinek szomorú történetéért maig is hibáztatom magamat, de már nem tehetem jóvá és sokat tudnék beszélni magáról is szende Györgyné asszony, a ki szenvedélyes passióval rak a jámbor György ur fejére naponta új szarvakat, — de elég volt a szemrehányásból. Beszéljünk a tényekről.

A kiadómval meghánytam vettem a dolgot. A válság igen komoly és kormányképességűnk ingadozik. Arra, hogy önök kormányra jussanak, még 100 votumra, illetőleg 100 elvtársra, — vagy, ne teketoriázzunk a szavakkal, — 100 előfizetőre van szükségük. Olyan numerikus nehézség ez, a mit többé legyőzni alig lehet.

Ebben a könyvkiadási politikában kerteszeink nem bírták keresztül furni a közönyösség jegét s így az érdeklődés hiányának halálos betegségében kell önöknek szépséges asszonyok vissza esni az asztal fiók sötét sírjába.

E szörnyű katasztrófa ijedelmet még három kurta nap kurtább reménysege enyhítendi csupán. Január 15-ikén lejár az utolsó terminus és ha addig az önök pártja nem izmosodik annyira, a közönséggel való fuzió alapján, hogy kiadóm gond nélkül meheszen bele a biztos kabinet alakítás fáradalmaiba, akkor önök feltétlenül visszalépnek a könyvformában való megjelenéstől.

Mert tisztelt hölgyeim inkább lesznek horvát bán, semhogy egy defecitbe való átmeneti kabinetet létesítsen az irodalom parlamentjében.

És ezzel elmondtam önöket illetőleg mindent.

Most még tisztelt gyűjtőimet kell kérnem, hogy január 15-ig szíveskedjenek gyűjtéseiket beküldeni, hogy esetleg a nyomtatandó példányok száma felől tájékozva legyenek. Sebesi Samu.

Szerkesztőségi üzenetek.

M. S. Deás. A vármegye alispánja ellen eddig semmiféle közlemény nem küldetett be szerkesztőségünkbe. S így látatlanul semmi ígéretet nem tehetünk e tekintetben. Egyet már most megjegyezhetünk azonban Önnek, hogy csak úgy fogunk a beklüdtött czikkre reflektálni, ha az alá lesz írva.

Lenoir. M.-Vasárhely. A kérdés annyira magántermészeti és annyira belevág az illető családi életébe, hogy a felett ítéletet nem mondhatunk. A jó izlés nem tűri meg, hogy az elvált asszony férjének gyengeségeit a piacra vigye. Ezekről minden jó nevelést nő hallgatni szokott.

Lakónak. Helytt. Fordaljon kérésével a kerületéből megválasztott városatyákhoz. Ezeknek kötelességük a polgárság érdekében felszólalni. Hogy aztán lesz-e eredmény? Albach és a tanácstól függ.

Argus. Sz.-Udvarhely. A rokonság nem zárja ki, hogy az illetők jól megfeleljenek.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

A Bánffy-kabinet.

Budapest, jan. 12.

A Bánffy-kabinet még nem alakult meg. Miniszter Kandidátusokként a következő nevek fungálnak: Pénzügy: Tisza István. Kereskedelem: Hieronymi Károly. Igazságügy: Darányi Ignác. Kultusz: br. Eötvös Koránd. Ő felsége személye. körüli miniszter: Andrassy Gyula gróf-Földmívelés: Miklós Ödön. Honvédelem: br. Fehérváry Géza. Horváth: Josszipovich Imre.

Egy derék főispán halála.

Budapest, jan. 12.

Földváry Hihály Pestmegye alispánja meghalt. Földváry teljes életében a magyar nemzeti eszmének élt és azért küzdött. 1847-ben hive volt a Kossuth pártnak s maga Kossuth is mindig nagy elismeréssel emlékezett meg róla.

A forradalom alatt szabad nemzetőrszapatot szervezett és annak vezetője volt. Mint képviselő is, mindig az ellenzék táborában küzdött hazafias elvei mellett.

1878-ban mint Pestmegye alispánja, megtagadta a Boszniába kirendelt fuvarek szállítását.

Ezért felfüggesztették. A kormány megdorgálta. Legujabban a kormánnyal szemben a német katonai átiratok ellen küzdött.

Egy főhercegnő balesete.

Zágráb, jan. 12.

Zágrárból jelentik lapunknak táviratilag, hogy Lipót Salvator főherceg felesége, Blanka főhercegnő testvérével, Beatrix infansnővel ma d. e. fél tizkör mikor a székes-egyházból kijött, a dom tetejéről nagy hőtömeg esett Beatrix főhercegnő fejére.

Beatrix infansnő ájulásban összeesett s az érseki palotába vitték.

Eleintén az orvosok attól félték, hogy a főhercegnő agyarázkódást szenvedett. De most már jobban van.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadó laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyilttér.

A

„Kolozsvári kereskedelmi Bank” részvénytársaság

(Belközép-utca 9. sz.)

6% kamat mellett

előlegeket nyújt

a „Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank” részvényeire és illetőleg befizetési igazolványaira.

Kolozsvárt, 1895. január 12.

24 1/2 (1—8)

Az igazgatóság.

H I R D E T É S E K.

Legelő bérbeadás.

A m. kir. államkincstár tulajdonát képező Nagy-Sármási uradalomban 336—364, együtt mintegy **700 kat. holdnyi kitért legelő terület** 1895. év Január hó 21-én délután 1 órakor tartandó árverésen, illetőleg zárt ajánlati verseny után 1895. év Szeptember hó végéig bérbe fog adni.

Zárt ajánlatok — 50 kros bélyeggel és 400 fnt bántapénzzel, — alólt hivatához küldendők, illetőleg Nagy-Sármáson adandók át az árverés megkezdése előtt.

Bérelni szándékozik a Nagy-Sármáson (posta- és vasutállomás Bál) levő hivatalnokok utmutatása mellett megtekinthetik a bérbe adandó területeket.

A m. kir. állami bikanvelő-telep felügyelősége,

1040. (4—6)

Torda (Erdély) posta- és vasut-állomás.

Sz. 1257—1894. v. k.

24. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1894. évi 5745. számú végzése következtében Somody István ügyvéd javára Mendel Simon és neje Farkas Pepi ellen 200 fnt s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás után mult évi október hó 17-ik napján felülfoglalt és 356 fnt 90 krra becsült házi butor, ág-, ruha- s asztalnemű, ékszerek, zálogjegyek stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a városi kir. járásbírósnak 18743—1894. számú végzése folytán 200 fnt tőke követelés s egyéb törvényes járuléai erejéig, Kolozsvárt, Nagybuza-utca 12. sz. alatt leendő eszközölésére 1895. évi január hó 14-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Kolozsvárt, 1894. évi december hó 25. napján.

LICHTENSTEIN JÓZSEF,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 686—1894. bvgrh.

23. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbírósnak 4893—1894. számú végzése által bucsumi Zsurka Nikolae és társai javára mogosi Birlea Simeon és társai ellen 126 fnt tőke és eddig összesen 42 fnt perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 1894. évi 14. foglalt és 208 fnt 60 krra becsült, a foglalási jegyzőkönyv 1-től 11-ig Birlea Simeonnál 2 ókor, 2 tehén, 20 juh, 2 disznó és 3 kalangya széna. Botzán Nicolaenál 2 kalangya széna és posztónemű. Birlea Todornál 3 boglya széna, 1 tehén, 1 kanca és 10 sing harisnya-posztóból álló ingóságok nyilvános árverés után eladtnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírósnak idézett számú kiküldött rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis alperesek lakásán Mogoson leendő eszközölésére 1895. évi január hó 22-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtnak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számított.

Kelt Abrudbányán, 1895. évi január hó 8. napján.

SZABÓ LAJOS,
kir. bírósági végrehajtó.

Legjobb és mégis legolcsóbb FÖDÉLCSERÉP, Szent-Királyi Árpádnál Székely-Udvarhelyen.

A jelenlegi készletből 1000 cserép például a kolozsvári pályaudvarig 16 forintba kerül.

Tudakozódásokra további értesítés.

17. (2—52)

Eladó telek.

Kolozsvárt,
Major-utca II. szám alatt (a napsoron) levő

telek

örökáron eladó.

Értekezhetni Hantz Samunénál, ott helyt.

21. (3—3)

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT VÉGE L A D Á S.

KOVÁTS P. és FIAI

üzégüzletével végleg felhagy

és hogy a felszámolás (Liquidatio) gyorsan lebonyolítható lehessen, az 1884. évi XVII. t.-czikk 52-ik §-a értelmében hatóságilag engedélyezett és ellenőrzött

Vége l a d á s t

tartanak

díszmű-, gyermekjáték-, japáni árúk és hangszer raktárukból.

Hol a nagyérd. közönségnek legjobb alkalmá nyílik **Karácsonyi és Újévi bevásárlásait** — készpénz fizetéssel — mélyen leszállított árak mellett beszerezni.

975. (22—25)

JESZENSZKY FERENCZ

főter, Takarékpénztár-épület.

Leszállított árak
mindennemű női- és gyermek téli felöltőkben.

Különösen

női blousok és gyermek ruhák

felárban.

982. (12—x)

Tisztán kölcsönös. — Részvényesei nincsenek.

Az ésszes nyereség a biztosítottak javára esik.

**A legnagyobb és leggazdagabb
pénzüntézet a világon.**

Biztosítéki alapja

**907 millió
frank.**

"THE MUTUAL"
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
ALAPÍTOTT 1843.

Biztosít

emberéletet

legkülönbözőbb és legelőnyösebb

módok szerint.

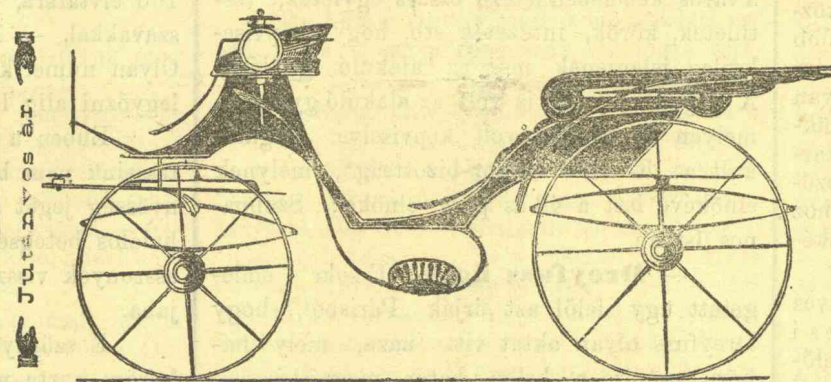
Prospektusokkal és tüzesebb felvilágosítással szolgál az

Erdélyrészi aligazgatóság,
Kolozsvárt, Bel- és Külközép-utca szegletház.

UDVARI ANDRÁS

kocsi készítő,

Kolozsvárt, Hidfő-utca („Zöldfa“-vendéglő mellett.)

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudására adni, miszerint több évi tapasztalatom után, a kor igényeinek megfelelően berendezett

új kocsi-készítő üzlettemmel
a közönség tetszését megnyerni igyekszem.

Üzletemben mindennemű **nyerges** (szatler) és **fényező munkákat** a legutányosabb árban készítek el.

Raktáron kész kocsi! — Használt kocsit becserélek!

A n. é. közönség pártfogását kérve tisztelettel:

UDVARI ANDRÁS,
kocsi készítő.
915. (11—x)

Reikovits H. belmagyar-utca 7. sz.

Az őszi és téli idényre

— kevés pénzzel —

legdivatosabb s legfinomabb posztó és gyapju szövet-áruból

mindennemű ruhadarab

beszerezhető

dúsan berendezett gyári raktáromban.

E meggyőződéséről a nagyérdemű helyi és vidéki közönséget kéri

alázatos tisztelettel

900. (10—x)

REIKOVITS H.

Reikovits H. belmagyar-utca 7. sz.

A bécsi nemzetközi élelmészeti- és hadsereg ellátási kiállításon „Wien-Rotunde 1894.“ kitüntette!

BODOKI

„MATILD-FORRÁS“

kristálytisza égvényes vasas savanyúvíz.

Verszegénységen alapuló betegségeknek, a gyomor és az idegrendszer bántalmánál és női bántalmaknál megbecsülhetlen gyógyhatású kellemes ital!

Legfelségesebb ízű „borvíz“ — a maga nemében páratlan hatású „gyógyító víz“!

Elsőrangú aczél-forrás!

a melynél tisztább, egészségesebb és kellemesebb, de mindenekelőtt olcsóbb ásványvizet képzelni sem lehet.

Egy literes üveg víz ára üvegcserelessel 10 krajczár. 10 üveg, vagy nagyobb mennyiség vételénél megfelelő árkedvezmények.

Kolozsvárt főraktáron:

SEGESVÁRY és TÁRSAI uraknál.

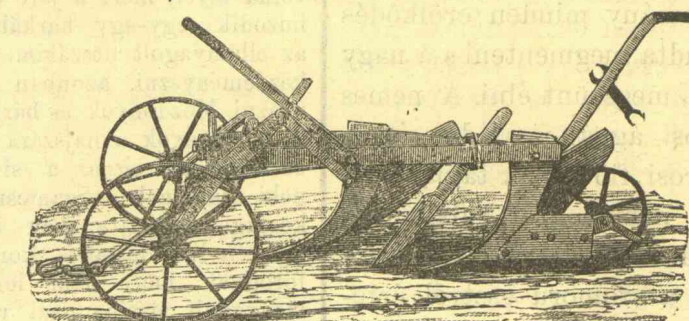
Tisztelettel:

GYÖRGY JÓZSEF, a forrás kezelője.
925. (21—x) (Háromszékmegye) **BODOK** (Háromszékmegye.)

SIMONFFI ISTVÁN

17 év óta fennálló mezőgazdasági gépgyára, vas- és fémöntődéje,

Kolozsvárt, Kültorda-utca 48. sz. — Telefon 85.

Megnagyobbított vasöntődéjében

elvállal mindennemű úgy az **építészeti és gépészeti** terén előforduló öntvényeket, vasból vagy fémről, a lehető legutányosabb ár mellett leönteni.

Elfogad megrendeléseket gőzgépek, gőszivattyúk, malata-zuzók, malom-szerkezetek, kut- és vízvezetékek, fürdő-berendezések elkészítésére. — Készletet tart saját gyártmányából: egyes, kettős és három borozás ekék és taligákból, új szerkezetű változó hegyi ekék és boronákból; kézi- és járgányos cséplőgépek, szelelő rosták, kukoricza morzsolók, szőlő-zuzók, borsajtók és több más gépekből, melyeket a n. é. gazdaközönség becses figyelmébe ajánl.

Készítménye józágaért felelősséget vállal.

Árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

845. (10—10)

KUKORICZA-MORZSOLÓK

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

Gabona-rosták, Konkolyozók (trieurók); kézi kezelésre való **Széna- és szalma-sajtók** fekvőn vagy kocsira szerelve. **Takarék-fűző-üstök** takarmány stb. részére. **Szeceksavágók. Répa- és burgonyavágók. Darálók**

elismert legjobb minőségben és szerkezettel készülnek

MAYFARTH PH. és TÁRSA

cs. és kir. kiz. szab. gazdasági gépgyárban

BÉCS, II/1., Taborstrasse 76. sz.

Árjegyzékek ingyen. — Képviselők felvételnek.